

kunde idetmindste give nogen Anledning til at sige, at man, ved kun at ophæve Forordningen, havde ladet de ældre Bestemmelser, som ved den vare blevne ophævede, komme istilve igjen.

Det var disse Bemærkninger, som jeg ansaae fornødent at fremsætte med Hensyn til hvad den ærede Minister har anført. Men der staaer endnu et Punct tilbage, og det er det, hvorom § 3 dreier sig med Hensyn til Kjørler, i Anledning hvoraf der er fremkommet Grundringer fra den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts Aede Valgkreds (Müller). Jeg maa her gjentage, at Udvalget har havt Diet stærkt henvendt paa de Hensyn, som kunne tale imod at lade emanere en Lov med et Indhold som det i § 3, men, at man har troet, at det maatte lade sig kunne ordne saaledes med Hensyn til de paagældende Forhold, at Ulemperne lode sig overvinde og at de Uanskeligheder, som kunde være forbundne dermed, ikke tillagdes Vægt i Modsatning til de overveitende Hensyn, som frembøde sig for at paasee, at Helligdagene ikke blive forstyrrede ved Arbeidskjørler paa Gaderne. Den ærede Rigsdagsmand har til Styrke for sin Fortolkning af § 3 i Forordningen af 1845 blandt Andet yttret, at den understøttedes ved „hvad der er sædvanligt over hele Landet,“ men jeg troer, at det er et daarligt Argument for en Lovfortolkning, hvad der saaledes finder Sted hele Landet over;“ skulde det gælde, saa var der vistnok Meget, der kunde komme til at tale for, at forskjellige Loves Bestemmelser maatte antages ikke at eksistere, eller i alt Fald at være betydelig indskrænkede. Naar Paragraphen siger, at der med Hensyn til Arbeidskjørler skal forholdes efter hvad der er foreskrevet i § 2, saa henviser det ikke til Andet end til den Aand, som gaaer igjennem § 2, og i fuldkommen Harmoni dermed bruger den det i sig selv kun lidet ensfælt Udtryk: „ordenligviis.“ Der overlades særdeles Meget til vedkommende Autoritets Bedømmelse, og tager man Hensyn til de paafølgende Bestemmelser i Forordningen, saa vil man komme i en betydelig Vildere med Hensyn til adskillige af disse Kjørler; thi saa vil navnlig med Hensyn til Kjørler med Møllervogne de Begunstigelses, som ere tilstaaede i en paafølgende Paragraph for Møl-

leres Vedkommende, ogsaa kunne fremkalde Tvivl, om de ikke vare i samme Tilfælde som de omtalte Kjørler. Naar man paaberaaber sig den Uleilighed, det kan medføre med Hensyn til Losning og Ladning, at Kjørset til en vis Tid ikke er tilladt om Helligdagene, saa kan man, om end i mindre Grad gjøre det samme Hensyn gældende i Henseende til Møllervogne, idet det er klart, at naar Vinden er gunstig, kan det interessere Mølleren at faae det Korn, han skal formale tilført netop i den Tid, hvor han har Brug for det; men det er Noget, hvortil man efter Forordningen af 1845 ikke kan tage Hensyn.

Formanden: Rigsdagsmanden for Betle Amts 1ste Valgkreds (Ottesen) har Ordet (Ophold). Rigsdagsmanden for Sorø Amts Aede Valgkreds har Ordet.

S. Jensen: Hvad der har bevæget mig til at tage Ordet, det er paa Grund af, at den ærede Ordfører sagde, at han vilde stemme mod Loven, fordi hans Indbringingsforslag blev forkastet, og jeg maa sige, at dersom det igjen blev optaget, kom jeg til at stemme mod Loven. Ved et slaaende Bevis skal jeg oplyse, at en saadan Bestemmelse ikke maa findes i Loven. En Mand havde al sin Rugmark staaende ude, og det havde været godt Veir hele Ugen igjennem; men han havde ikke Tid til at faae Rugen godt neget og bundet, medens derimod de fleste af hans Naboer omkring ham havde faaet deres Rug ind. Nu begynder han Søndag Morgen at fjøre Rugen ind, men Sognefogden melder det til Politimesteren, og der kommer Bud fra ham, at han strax skal holde op, fordi det havde været godt Veir og det ikke saa ud til Regn. Men Mandagen efter og de følgende Dage regnede det, hvoraf Følgen blev, at hele hans Rugmark groede i Hobene.

Det ærede Medlem, som tilligemed Ordføreren har stillet Forslaget, sagde iforgaars, at han vilde have, at Folk skulde hvile om Søndagen; jeg troer, at det bør overlades til Enhver, hvorledes han hviler bedst; thi dersom man, s. Ex. siger til en Mand: „Nu skal Du ligge hele Dagen i Hvile, saa vil det maaffee blive et af de sværeste Arbejder, han har havt, naar han skal tvinges; han